ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การลดภาวะไม่อยู่นิ่งในเด็กออทิสติกโดยใช้เทคนิคสโนซีเล็น

ผู้เขียน

นางสาวสุดธิดา ติณะมาศ

ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ คร.รัชนีกร ทองสุขคี ประชานกรรมการ รองศาสตราจารย์สร้อยสุคา วิทยากร กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการลดภาวะไม่อยู่นิ่งในเด็กออทิสติก เพศชาย อายุ 5 ปี จำนวน 1 คน โดยใช้เทคนิคส โนซีเล็น เข้ารับการรักษาที่สถาบันพัฒนาการเด็ก ราชนครินทร์ จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาใช้แผนการวิจัยแบบ Single Subject Design รูปแบบ ABA Design ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล โดยศึกษาพฤติกรรม การลุกจากที่นั่งของกรณีศึกษาในระหว่างรับประทานอาหารกลางวันและการทำกิจกรรมการฝึก 2) แบบสังเกตพฤติกรรม 3) แบบสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ 4) แบบบันทึกวีดีทัศน์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแสดงในรูปของตารางความถี่ และแผนสถิติรวมทั้งสรุปผลการศึกษา โดยการวิเคราะห์แบบกราฟเส้น แสดงค่ามัธยฐานของความถี่และการเปลี่ยนแปลงของค่ามัธยฐาน ในแต่ละระยะของการทดลอง

ผลการศึกษาพบว่า กรณีศึกษามีพฤติกรรมลุกจากที่นั่งขณะทำกิจกรรม ในขณะ รับประทานอาหารใน 10 นาทีแรกมีค่าเฉลี่ยลดลงจาก 4.5 เป็น 0.5 และขณะทำกิจกรรมนั่งโต๊ะ ในห้องกิจกรรมบำบัดใน 10 นาทีแรกจาก 3.5 เป็น 0 ดังนั้นจึงสามารถสรุปผลการศึกษานี้ได้ว่า เทคนิคสโนซีเล็นช่วยลดพฤติกรรมไม่อยู่นิ่งของเด็กออทิสติกได้ **Independent Study Title** Decreasing Hyperactivity in a Child with Autism Using

Snoezelen Technique

Author Miss Sudtida Tinamas

Degree Master of Education (Special Education)

Independent Study Advisory Committee

Assoc.Prof. Dr. Ratchaneekorn Tongsookdee Chairperson
Assoc.Prof. Soisuda Vittayakorn Member

ABSTRACT

The objective of this independent study was to decrease hyperactive behavior of a 5-year old boy with autism using snoezelen technique. The subject was in treatment program at Rajanagarindra Institute of Child Development, Chiang Mai during first semester in the academic year 2009. A single subject design emphasizing applied behavior analysis (ABA) with across situation and purposive sampling were utilized. The main instruments included 1) IEP and IIP or treatment plan focusing on appropriate skills for sitting longer during and activities period, 2) a behavioral observation form, and 3) an interview form, and 4) a video recorder. The data were analyzed using frequencies, median and presented with line graphic analysis in tables with descriptive explanation.

The result showed that after the intervention during having lunch in the cafeteria and doing activities in the practicing room, the median of getting up from the seat during the first 10 minutes was lower as compared to the median before the treatment, i.e., 4.5 to 0.5 and 3.5 to 0, respectively. Therefore, snoezelen technique helps to decrease hyperactive behaviors.